

पथीत् अक्षिप । क्षिप्ते प क्षिप्तिमे । क्षिप्नः क्षेपकः ।
 क्षेप्रा क्षिप्ता क्षिपः क्षिपन् । “क्षिपयेकेन वेगेन पञ्च-
 याणशतानि च” भा० प० १०८८। “सुशम्नां साय-
 कांस्तीक्ष्णान् क्षिपते च पुनः पुनः” भा० वि० ११५० ।
 “यदाकृतेन क्षिप्ते संपूर्णं दशयोजनं” रामा० १।११५०
 “यदापि क्षिप्ते शक्तिश्च स एकोन भविष्यति” भा० आ०
 ६७५० “स यत् काष्ठं दण्डं वापि शिलां वा क्षेप्यते
 मयि” भा० प० २८१५० “क्षिप्ते मारीचोरहि” राधा०
 वा० ३२४० । आक्षेपे च “क्षिप्ते च स तं क्षीमान्
 वाग्भिरुपाभिरच्युतम्” भा० आ० १५५० । प्रेरणे
 क्षिप्त् स्वार्थे च णिच् क्षेपयति ते अक्षिप्तिक्-त
 क्षति+ अत्यन्तक्षेपे । “सन्निष्ठकृत्पिष्टं क्षिष्टं विपर्यस्तं
 मन्त्रक्षिप्तमन्त्रक्षिप्तं तिर्यक्क्षिप्तमिति षड्विधम्” “अति-
 क्षिप्ते द्वयोः समुत्थोरतिक्लान्ता वेदना” सुश्रुतः ।
 अक्षि-तिरस्कारे “तस्मादेतैरक्षिप्तः सहेतासंस्वरः सदा”
 अनुः । “त्वं नाक्षिप्ते मूर्धनि” भा० प० ६६५० ।
 अक्षिप्ते पश्यदे विवृतिः । [अक्षिप्ते पश्यदे विवृतिः
 अक्ष+क्षेपे पश्ये “अयक्षिप दिवो अक्षमानसुश्रुतः” अ० २, ५१, ५
 आ+ आक्षेपे “आक्षिप्य क्षेपान् वेगेन बाह्वोर्यथाह पाण्डु-
 वम्” भा० वि० ७१०० । भर्त्सने । आक्षेपयदे
 ६०२४० विवृतिः । “आक्षिपनं प्रभां भानोः” भा० आ०
 ११०२ । “आक्षिप्तोमिश्र प्रभां शशिनः स्वेन तेजसा” भा०
 ३११७० । [कुमा० ।
 अरि+आ+आक्षेप तन्त्रे । “यथाक्षिपत् काचिदुदारवन्धम्”
 उडु+क ई चोपये । “वलिमाशाय उडुक्षिपेत्” अनुः “शिर
 उडुक्षिप्य नागस्य पुनः पुनरवाक्षिपत्” भा० आ० ११२६०
 उडुक्षे पश्यदे १०८६ ४० विवृतिः
 नि+नितरां क्षेपणे निधाने च । “अक्षं भूमौ श्वाश्वत्थस्य
 वावसेभ्यश्च निक्षेपेत्” याज्ञ० । गात्राणि कान्तासु च नि-
 क्षिपन्तः” रामा० ५।११ निक्षेपयदे विवृतिः
 निष्+निक्षेपे क्षेपे । “मक्षिक्तावृणजातस्य निःक्षिपन्ति
 सदा क्षमीन्” सुश्रुतः ।
 ररि+परितः क्षेपे । “गङ्गास्रोतःपरिक्षिप्तम्” कुमा० ।
 र+प्रक्षेपे क्षेपे “नामेध्यां प्रक्षिपेदग्नौ” अनुः
 रति+प्रतिक्षेपे । “अन्तः सिरायां अशनः स्थितोऽपि
 प्रतिक्षिपन्” सुश्रुतः । अक्षिप्ते निवारणे प्रेरणे च
 वि+विशेषेण क्षेपे “विजिज्यमाणाः धनुषा नरेन्द्राः” भा० आ०
 ७०२२० । शत्रुकृते उपादे, विजिप्तक्षिप्तः । योगा-

नरायकरणे चित्तहृत्तेरन्यत्र सञ्चारे च “अस्वगुडवस्त्रनय-
 तन्त्रेन चित्तहृत्तेरन्यालम्बनं क्षिपः” वेदान्तसा०
 “अये संशोधयेत् चित्तं विक्षिप्तं शमयेत् पुनः” तत्त्वस्था
 कारिका

सम्+सम्बन्धे विक्षीर्णस्य सङ्कोचापादने व्यापारे “आतपा-
 त्वयसंक्षिप्तनीवारासु निषादिभिः” रघुः । “संक्षिप्तैः प्रति-
 संस्कृतैः” अमरः । “संक्षिप्तसारमाचष्टे” संक्षिप्तसा०

क्षिप प्रेरणे दिवा० प० सक० अनिट् । क्षिपप्रति-ते क्षे-
 प्यीत् । क्षिप्ते प । “शत्रुपान् युधि हस्तिभोगिरीन्
 क्षिप्यस्रकलिपान्” “वाक्पथं कक्ष्योऽक्षिपद्क्षिपद्ग्रीह-
 भिन्द्रजित्” भट्टः ।

उपसर्गभेदेनार्थविशेषः तोदादिकयत् ।

क्षिप् स्त्री क्षिप-क्षिप् । अकृलौ निष् । “दश क्षिपः पूर्वे
 सोमजीजनन्” अ० २, २१, २, ह्रस्वत्वात् वा टाप् ।

“ह्रस्वनि धीराः दशभिः क्षिपाभिः” अ० ६, ६७, ५७,

क्षिप क्षि० क्षिप-क् । क्षेपके । भावे भिदा० अक् टाप् ।

क्षिपा । २क्षेपके स्त्री ।

क्षिपक क्षि० क्षिप-क क्षिपः ततः अज्ञातादौ कन् । क्षेपके
 स्त्रियां टापि क्षिपका० नात इत्त्वम् । ततः निट्छादौ
 प्रेक्षादि चतुर्थ्याम् इति । क्षिपकिन् तद्धितछादौ क्षि०
 स्त्रियां ङीप् ।

क्षिपकादि पु० पा० उक्ते कापि इत्त्वनिषेधनिमित्ते शब्द
 गणभेदे स च गणः । क्षिपका ध्रुवका चरका सेवका
 करका चटका अशका लङ्का अलका कन्यका ध्रुवका
 एहका” आकृतिगणः ।

क्षिपण न० क्षिप-भावे वा० क्युन् । क्षेपणे जटा०

क्षिप(णि)णो स्त्री क्षिप्यतेऽनया क्षिप-कानि क्तिच् वा ङीप् ।
 १नौकादण्डे (होह) अमरटीका । कर्मणि कानि ।

२जालभेदे श्यायुधे च उज्ज्वल ४वर्णये शब्दचि० ।

५अध्वर्योः संक्षिप्रासा० । भावे कानि । ६क्षेपणे “उ

तस्य वाजी क्षिपयिष्ये हरण्यति” अ० ४।४०।४। इमा-

सदाहृत्य “क्षिपयिष्ये क्षेपयम्” इति २।२८। निरुक्तम्

क्षिपण्य पु० क्षिप-अनुङ् । १क्षते त्रिका० २व्याधे “मृगारव

क्षिपण्योऽनयमानाः” यजु० १७।२४ । “क्षिपयः क्षिप-

ति हिनक्षि क्षिपयुर्व्याधः” वेददी०

क्षिपण्य पु० क्षिप-कन्यच् । १यस्य उज्ज्वल० २देहे पु०

३श्वरभिगन्धे पु० २तद्वति क्षि०मेदि०

क्षिपति(क्षि) पु० क्षिप-वा०करणे अति(क्षि) । बाहौ निष्०